

Můj Bůh

Bůh Abrahamův,
Izákův
a Jákobův
je Bohem mým.

Je jediný!
Živý Bůh a Pán.

Jediný Bůh,
který je od věků,
až na věky.

Jediný Bůh,
který tě učí milovat,
slyší, když mluvíš.
Jediný Bůh,
který tě vidí když pláčeš,
nebo se raduješ,
i když jdeš pyšně
s hlavou vzpřímenou
a myslíš si,
že ty, panuješ.

Vidí tvou pokoru
i pýchu.
Každý tvůj krok
sleduje v tichu,
a usměřuje kroky tvé.

Když jsi smutný,
On tě potěší.
Když pláčeš,
On tě povzbudí.
On – jediný!

Ach, jak tě miluje!
Jediný Bůh – Hospodin!
Jediný!
Bůh a Pán zástupů vykoupených,
chce být i Bohem tvým.

On nepotřebuje symboly,
amulety a znamení.

Nevěř bůžkům
ze dřeva a hlíny,
z plechu a kamení.

Vždyť ti neslyší tvé volání,
ani tvou radost nesdílí.
Jen hmota jsou,
dřevo a kamení,
symboly lidského mámení.
Odvrhni je a slyš!

Hospodin – Bůh
jen jeden je.
Byl na počátku stvoření,
Král věků,
neviditelný, nesmrtelný,
moudrý Bůh.

On čeká,
až se mu pokloníš a uznáš,
že On jediný je Bůh a Pán.

Chce, abys ho miloval
ze všech sil.
Chce s tebou spojen být
a dát ti život,
abys mohl věčně žít!

On jediný!
Pán a Bůh – Hospodin.